

Să citim Biblia împreună
EVANGHELIA DUPĂ IOAN
CAPITOLUL 16

Întristarea prefăcută în bucurie

16 Peste puțină vreme, nu Mă veți mai vedea ; apoi iarăși, peste puțină vreme, Mă veți vedea, pentru că Mă duc la Tatăl.”

17 La auzul acestor vorbe, unii din ucenicii Lui au zis între ei : „Ce înseamnă cuvintele acestea : „Peste puțină vreme, nu Mă veți mai vedea” și : „Apoi iarăși, peste puțină vreme, Mă veți vedea” și : „Pentru că Mă duc la Tatăl ”?”

18 Ei ziceau deci : „Ce înseamnă aceasta : „Peste puțină vreme ”? Nu știm ce vrea să spună.”

19 Isus a cunoscut că voiau să-L întrebe și le-a zis : „Vă întrebați între voi ce înseamnă cuvintele : „Peste puțină vreme, nu Mă veți mai vedea” și : „Apoi iarăși, peste puțină vreme, Mă veți vedea ”?”

20 Adevărat, adevărat vă spun că voi veți plânge și vă veți tângui, iar lumea se va bucura ; vă veți întrista, dar întristarea voastră se va preface în bucurie.

21 Femeia, când este în durerile nașterii, se întristează, pentru că i-a sosit ceasul ; dar, după ce a născut pruncul, nu-și mai aduce aminte de suferință, de bucurie că s-a născut un om pe lume.

22 Tot așa și voi : acum sunteți plini de întristare; dar Eu vă voi vedea iarăși, inima vi se va bucura, și nimeni nu vă va răpi bucuria

voastră.

23 În ziua aceea, nu Mă veți mai întreba de nimic.

Adevărat, adevărat vă spun că orice veți cere de la Tatăl, în Numele Meu, vă va da.

24 Până acum n-ați cerut nimic în Numele Meu : cereți, și veți căpăta, pentru ca bucuria voastră să fie deplină.

Cuvinte de rămas bun

25 V-am spus aceste lucruri în pilde.

Vine ceasul când nu vă voi mai vorbi în pilde, ci vă voi vorbi deslușit despre Tatăl.

26 În ziua aceea, veți cere în Numele Meu, și nu vă zic că voi ruga pe Tatăl pentru voi.

27 Căci Tatăl însuși vă iubește, pentru că M-ați iubit și ați crezut că am ieșit de la Dumnezeu.

28 Am ieșit de la Tatăl și am venit în lume ; acum las lumea și Mă duc la Tatăl.”

29 Ucenicii Săi I-au zis :

„Iată că acum vorbești deslușit și nu spui nicio pildă.

30 Acum cunoaștem că știi toate lucrurile și n-ai nevoie să Te întrebe cineva ; de aceea credem că ai ieșit de la Dumnezeu.”

31 „Acum credeți ?”, le-a răspuns Isus.

32 „Iată că vine ceasul, și a și venit, când veți fi risipiți fiecare la ale lui ; și pe Mine Mă veți lăsa singur ; dar nu sunt singur, căci Tatăl este cu Mine.

33 V-am spus aceste lucruri ca să aveți pace în Mine. În lume veți avea necazuri ; dar îndrăzniți, Eu am biruit lumea.”

[Continuarea în numărul viitor]

Foaia Creștinului poate fi citită (și descărcată de) pe : www.cezareea.ro/foaia-crestinului.

ORARUL SLUJBELOR BISERICII

DUMINICA	9 - 12
	18 - 20
JOI	18 - 20

Live pe : www.cezareea.ro
VĂ AȘTEPTAM CU DRAG !

„Să trăiești în pace, și pacea să fie cu casa ta și cu tot ce este al tău” !
I Samuel 25 : 6

ROMÂNIA • CARAȘ – SEVERIN • REȘIȚA • STR. CASTANILOR • Nr. 119 • Cod 320 030

Nr. 216 / Duminică 22 Aprilie 2018

www.cezareea.ro

Foaia Creștinului

DE MEMORAT / JOI 26 APRILIE 2018

- Credeți în Numele Fiului lui Dumnezeu
- Într-o expediție lungă
- Despre gusturi nu trebuie să discuți
- Proverbe armenesti despre inechitate
- Ești sigur că vei ajunge în Cer ?
- Superlativele în familie
- Versetul de aur al Biblicii

„Cel rău face la planuri împotriva celui neprihănit și scrâșnește din dinți împotriva lui”.

PSALMUL 37 : 12

Editorial. „... voi, care credeți în Numele Fiului lui Dumnezeu, aveți viața veșnică”.

În Evanghelia după Ioan (capitolul 8 : 23 – 24) este scris răspunsul pe care Domnul Isus l-a dat celor cu care vorbea : „Voi sunteți de jos ... Eu sunt de sus : voi sunteți din lumea aceasta, Eu nu sunt din lumea aceasta. De aceea v-am spus că veți muri în păcatele voastre ; căci, **dacă nu credeți că Eu sunt, veți muri în păcatele voastre**”.

Din relatarea despre Toma (Evanghelia după Ioan 20 : 24 - 31) înțelegem că Domnul Isus știe exact ce gândim, vorbim și simțim, chiar dacă noi nu-L vedem !

Isus îl cunoaște pe Toma (cel ce se luptă cu necredința) și îi poate vorbi, la momentul ales de El, pentru a-l aduce la EL pe cel ce-și dorește mântuirea !

Istorisirea următoare ilustrează exact acet adevăr (continuare din numărul trecut, care este disponibil pe <http://www.cezareea.ro/wp-content/uploads/2018/04/Foaia-Cre%C5%9Ftinului-Nr.-215-D.15-Aprilie-2018.pdf>).

„Acum poate chiar caporalul să povestească în continuare : „Două zile mai târziu am vizitat iar spitalul. Când am ajuns în salonul în care zăcea Georg C..., am putut să văd deja prin ușa deschisă distrugerea pe care boala o cauzase la el de alaltăieri încoace.

Dar ținând seamă de ultimele lui cuvinte, nu i-am adresat nici o vorbă. Ochii ni s-au întâlnit. Poate mi-a citit în priviri îngrijorarea și mila pentru el. În orice caz, am citit în ochii lui rușinarea pentru cele petrecute.

Am așteptat tăcând. În cele din urmă a spus cu voce tremurândă : „Vă rog, veniți mai aproape !” Am pășit bucuros spre el. Cu lacrimi în ochi a spus : „Vreți să mă iertați pentru ce v-am spus alaltăieri ?”

La întrebarea mea despre cum se simte a răspuns : „Foarte rău ! Mă tem că, într-adevăr, trebuie să mor și nu sunt pregătit să mă întâlnesc cu Dumnezeu. Rugați-vă pentru mine !”

„M-am rugat atunci pentru dumneavoastră ; mulți s-au rugat pentru dumneavoastră ; Dumnezeu ne va asculta rugăciunile.”

Am rămas o vreme la el și m-am străduit să-i arăt din Scriptură calea mântuirii, în timp ce citam texte peste texte, numai versete care și-au dovedit puterea dumnezeiască cu mine și cu alții, dar la el au rămas fără efect.

În acele zile am fost de multe ori la acest pat de suferință. Am făcut ce am putut, dar totul părea zadarnic.

Regretul că în dimineața aceea mă tratase așa de brutal, părea că-i dă cel mai mult bătaie de cap, cu toate că m-am străduit să-i arăt că era ceva iertat și uitat.

În sfârșit, într-o dimineață i-am găsit fața strălucind de bucurie. Nu era nici o iluzie – era bucuria unui suflet odihnindu-se în pacea cu Dumnezeu. „Ei, ce s-a întâmplat?” am întrebat.

„Sunt fericit, foarte fericit”, a răspuns el. „Sunt mântuit și știu că sunt.” „Cât mă bucur să aud aceasta ! Dar cum s-a petrecut ?” „În noaptea trecută am avut un vis.

În vis, în chinul meu sufletesc am privit în sus, când deodată au apărut pe cer cuvintele cu litere de foc, aurii : „Crede în Domnul Isus și vei fi mântuit.” Cuvintele păreau să ardă chiar din cer și exact în sufletul meu.

Pe când încă priveam la ele neclintit, s-a apropiat de mine un înger și mi-a spus blând : „Georg, crezi lucrul acesta ?” „Da,” a continuat cel grav bolnav radiind, „sunt mântuit, am siguranța din Cuvântul lui Dumnezeu că sunt mântuit.”

Este scris : „*Cine are pe Fiul are viața ; cine n-are pe Fiul lui Dumnezeu n-are viața. V-am scris aceste lucruri ca să știți că voi, care credeți în Numele Fiului lui Dumnezeu, aveți viața veșnică*”. (1 Ioan 5 : 12 - 13) Această siguranță s-a văzut aici.

Georg tânjea acum să plece și să fie împreună cu Hristos. N-a trebuit să aștepte mult. Într-o dimineață, foarte curând după această vizită am găsit gol patul din colț.

„A plecat acasă ?” l-am întrebat pe îngrijitor. „Da,” a răspuns el, „a decedat către ora unu azi dimineață.” „Cum a murit ?” „În pace adâncă, foarte fericit. Puțin înainte de a deceda a privit în sus și a spus : „Acum totul este bine !” „Da,” mi-am zis, „acum totul este bine. Ești la Hristos, ceea ce este cu mult mai bine.”

Câteodată apucăm să vedem dovezi plăcute despre cum Domnul vine în ajutorul slăbiciunii alor Săi, pentru a le lua de pe inimă orice îngrijorare în pragul veșniciei.

Unul dintre doi creștini bătrâni, care și-au fost aproape ca frați și prieteni, s-a îmbolnăvit. Când celălalt l-a vizitat și au vorbit despre moarte, cel bolnav a spus că el, într-adevăr, se bucură că merge la Domnul, dar că totuși îi este groază de clipa morții.

Prietenul lui, care i-a spus despre puterea și dragostea purtătoare a Domnului, a venit a doua zi iar la bolnav. Acesta din urmă l-a salutat cu mare bucurie și i-a povestit :

„Am avut azi-noapte un vis plăcut. Am visat că traversam strada pentru a veni acasă. Dar pe mijlocul străzii curgea un pârâu îngust, peste care nu îndrăzneam să pășesc.

În timp ce stăteam șovăind în fața lui, L-am zărit pe Domnul, care de pe malul celălalt întindea spre mine amândouă mâinile și-mi spunea prietenos : Vino numai ! Mi-am pus mâinile în mâinile Lui și am pășit dincolo”.

Până aici a povestit bolnavul, apoi a amuțit și prietenul lui a observat cum cu aceste ultime cuvinte, visul tocmai povestit s-a împlinit. Fratele bolnav trecuse dincolo, peste apa îngustă a morții. Domnul a întins mâinile spre el și l-a luat acasă.

A fost o reprezentare a acelei strofe de cântare : „Tu ne poți duce prin ușile morții, visând, și ne faci dintr-odată liberi !” Firește, pentru a avea parte de așa ceva, da, pentru a înțelege așa ceva, trebuie să-L cunoaștem pe Domnul și să ne știm adăpostiți în mâinile harului Său. Tu ÎL cunoști ? ÎL cunoști pe Isus, pe Mântuitorul minunat, măreț, care a venit din ceruri pentru a muri pe cruce în judecata lui Dumnezeu, pentru vina ta și a mea, ca orice om care crede să găsească în El pace, înfierea lui Dumnezeu și viața veșnică ?

[Mărturiile unui vechi soldat către camarazii lui, Anul XV -1909-1910]

Versetul de aur al Bibliei

„Fiindcă atât de mult a iubit Dumnezeu lumea, că a dat pe singurul Lui Fiu, pentru ca oricine crede în El să nu piară, ci să aibă viața veșnică”.

EVANGHELIA DUPĂ IOAN 3 : 16

Cartea veche

270. Răbdarea

„*Veți fi urâți de toți, din pricina Numei Meu ; dar cine va răbda*

până la sfârșit va fi mântuit”. MATEI 10 : 22

Când regele Alexandru cel Mare (sec. III î. n. e.) și armata lui cuceritoare a întregii lumi de la răsărit, suferiau foarte mult de lipsa apei într-o expediție lungă, printr-o țară pietroasă și neroditoare, câțiva soldați aflară puțină apă în crepăturile unei stânci și o aduseră regelui într-un coif. Dar Alexandru cel Mare în loc să bea apa, după ce o arătă soldaților săi pentru a-i încuraja la răbdare cu nădejdea, că isvorul e aproape, - o vărsă pe pământ înaintea tuturor. Sub un astfel de conducător, care suferă până în sfârșit împreună cu ai săi, care dintre soldați s-ar fi putut plânge de osteneli și de lipsuri ? Cine n-ar fi urmat cu bucurie exemplul lui ?

Dicționar de cuvinte,

expresii, citate celebre

• **De gustibus et coloribus non disputandum** (lat. „Despre gusturi și culori nu trebuie să discuți”) - Proverb al filozofilor scolastici din evul mediu, s-a răspândit repede în foarte multe limbi. Germanii au varianta : „Gusten und Ohrfeigen sind verschieden” (Gusturile și palmele sunt diferite). De obicei se folosește textul latin într-o formă rezumativă : „De gustibus non disputandum”, sau chiar numai : „De gustibus” ...

Înțelesul e simplu : când e vorba de gusturi și de culori, ne pierdem degeaba vremea cu dispute, fiecare om având în această privință păreri și preferințe proprii. O variantă Biblică este acesta :

„ ... *dacă în vreo privință sunteți de altă părere, Dumnezeu vă va lumina și în această privință.*

Dar, în lucrurile în care am ajuns de aceeași părere, să umblăm la fel”. (GALATENI 3 : 15 - 16)

Din cartea Boli evitabile

Capitolul 8. Superlativele în familie

Psihiatru Max Levin recunoaște că dragostea dezinteresată față de celălalt este condiția esențială pentru toți aceia care au pretenție să fie mulțumiți în căsnicie și care așteaptă acea mult citată *superlativitate*. „Maturitatea este condiția primară pentru o căsnicie fericită. În stadiul nematur al copilului, omul nu este în stare să ofere ceva altuia. Copilul primește și nu poți să aștepti de la el nimic altceva. Succesul într-o căsnicie depinde în mare măsură de faptul dacă partenerul a reușit să se dezbraceze de atitudinea tipic copilărească. Ei trebuie să fie în situația de a prelua răspunderea, de a da în loc de a primi”. (Current Medical Digest, September 1961, pag. 55).

Cu secole înainte de a se dezvolta psihologia, Biblia a arătat necesitatea de a înlocui nematuritatea copilărească cu dragostea și prin aceasta a dat o rețetă strălucită pentru o căsnicie fericită. [Va continua]

Proverbe armenesti despre inechitate

• Lumea e o mare, noi suntem însetați. • Care nu găsește apă de băut, care nu găsește punte de trecut. • E gură – nu e pâine, e pâine – nu e gură. • Făina am cernut-o noi, baclavaua a mâncat-o altul. • Eu am mâncat făina, ție ți-au rămas tărățele. • Unul a mâncat, altul și-a lins degetele. • Oala-i a mea, mâncarea – a altuia. • Unuia - poame, altuia - foame. • Mie – strămoare, ție – loc mare. • Lupului i-a ieșit nume, vulpea a distrus o lume. • Boul muncește, calul adună. • Legea e pusă pentru bogat, pedeapsa – pentru sărac. • Cel mare – cu vorba, cel mic – cu fapta. • Lumea e o scară : unii urcă, alții coboară. • Cine a căzut de pe măgar a murit, cine a căzut de pe cal n-a murit. • Calul sare – călărețul e laudat ; sabia taie – mâna e laudată. • Jugul se pune pe grumazul boului care trage. (Din *Proverbe și cugetări armenesti*, Albatros, 1979).

Ești sigur că vei ajunge în Cer ?

1. Nu există om fără păcat : „*Căci toți au păcătuit și sunt lipsiți de slava lui Dumnezeu*”. (Romani 3 : 23) **2. Pentru un singur păcat, omul este / va fi condamnat :** „*Fiindcă plata păcatului este moartea ...*”. **3. Mântuirea este posibilă numai prin Isus :** „ ... *darul fără plată al lui Dumnezeu este viața veșnică în Isus Hristos, Domnul nostru*”. (Romani 6:23) „*Doamne Isuse, vino te rog și în viața mea !*”